

موافقت نامه لیسبون، تاریخ عضویت: مارس ۲۰۰۶.

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه لیسبون درمورد حمایت از اسامی مبدأ و ثبت بین‌المللی آنها مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹)، تجدیدنظر شده در استکهلم به تاریخ ۱۴ جولای ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۴/۲۳) و اصلاح شده به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸/۷/۶) که از سوی دولت به شماره ۲۹۲۹۵/۴۵۹۰۲ مورخ ۱۳۸۲/۹/۲ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۲۷ مجلس عیناً تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید، در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد. /ن

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه لیسبون درمورد حمایت از اسامی مبدأ و ثبت بین‌المللی آنها مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹)، تجدیدنظر شده در استکهلم به تاریخ ۱۴ جولای ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۴/۲۳) و اصلاح شده به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸/۷/۶)

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به موافقتنامه لیسبون درمورد حمایت از اسامی مبدأ و ثبت بین‌المللی آنها مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹)، تجدیدنظر شده در استکهلم به تاریخ ۱۴ جولای ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۴/۲۳) و اصلاح شده به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸/۷/۶) ملحق شود و اسناد الحاق را به امین اسناد بسپارد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه لیسبون درمورد حمایت از اسامی مبدأ و ثبت بین‌المللی آنها مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹)، تجدیدنظر شده در استکهلم به تاریخ ۱۴ جولای ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۴/۲۳) و اصلاح شده به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۹ (۱۳۵۸/۷/۶)

ماده ۱

- ۱ - کشورهای که این موافقتنامه درمورد آنها اعمال می‌شود اتحادیه‌ای ویژه را در چارچوب اتحادیه حمایت از مالکیت صنعتی تأسیس می‌کنند.
- ۲ - کشورهای مزبور طبق شرایط این موافقتنامه تعهد می‌کنند از اسامی مبدأ محصولات سایر کشورهای عضو اتحادیه ویژه که تحت این عنوان در کشور مبدأ به رسمیت شناخته شده و مورد حمایت قرار دارند و در دفتر بین‌المللی مالکیت معنوی (که از این پس به عنوان «دفتر بین‌المللی» یا «دفتر» خوانده می‌شود) موضوع

کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی (که از این پس به عنوان «سازمان» خوانده می‌شود) به ثبت رسیده است، در قلمرو خود حمایت کنند.

ماده ۲

۱ - در این موافقتنامه «اسم مبدأ» به اسم جغرافیائی کشور، منطقه یا محلی اطلاق می‌شود که محصول نشأت گرفته از آنجا و کیفیت و مشخصات آن منحصراً یا اساساً به خاطر محیط جغرافیائی از جمله عوامل طبیعی و انسانی، است.

۲ - «کشور مبدأ» کشوری است که اسم آن یا اسم منطقه یا محل واقع شده در آن، اسم مبدأ محسوب می‌شود و معروفیت محصول به خاطر آن است.

ماده ۳

حمایت در مقابل هرگونه غصب یا تقلید، حتی اگر مبدأ واقعی محصول ذکرشود یا اسم به صورت ترجمه شده یا به همراه اصطلاحاتی مانند «قسم»، «نوع»، «ساخت»، «تقلید» یا مانند آن به کار رود، تضمین خواهد شد.

ماده ۴

مفاد این موافقتنامه به هیچ وجه حمایتی را که از قبل، اسامی مبدأ در هر یک از کشورهای عضو اتحادیه ویژه به موجب سایر اسناد بین‌المللی، مانند کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی مورخ ۲۰ مارس ۱۸۸۳ (۱۲۶۲/۱۲/۲۹) تجدید نظرهای بعدی آن و موافقتنامه مادرید برای جلوگیری از نصب نشانه‌های منبع غیرواقعی یا گمراه‌کننده بر روی کالاها مورخ چهاردهم آوریل ۱۸۹۱ (۱۲۷۰/۱/۲۵) و تجدیدنظرهای بعدی آن، یا به موجب قانون داخلی یا تصمیمات دادگاه از آن برخوردار بوده‌اند، مستثنی نمی‌سازد.

ماده ۵

۱- ثبت اسامی مبدأ، به درخواست ادارات کشورهای عضو اتحادیه ویژه، به نام هر شخص حقیقی یا حقوقی، اعم از عمومی یا خصوصی، که طبق قانون داخلی آنها حق استفاده از این اسامی را دارد، در دفتر بین‌المللی انجام خواهد گرفت.

۲- دفتر بین‌المللی بدون تأخیر موارد ثبت مزبور را به اطلاع ادارات کشورهای مختلف عضو اتحادیه ویژه خواهد رساند و آنها را در نشریه‌ای منتشر خواهد کرد.

۳- اداره هر کشوری می‌تواند اعلام کند که از اسم مبدائی که ثبت آن به اطلاع آن رسیده است نمی‌تواند حمایت نماید، اما فقط در صورتی که اعلامیه آن همراه با دلایل این امر، ظرف مدت یکسال پس از دریافت اطلاعیه ثبت، به اطلاع دفتر بین‌المللی برسد و مشروط بر اینکه چنین اعلامیه‌ای در کشور ذی‌ربط، به زیان سایر اشکال

حمایت از اسم مزبور که مالک آن استحقاق مطالبه آن را به موجب ماده (۴) فوق دارد، نباشد.
۴- پس از انقضای مدت یکسال پیش‌بینی شده، در بند فوق، ادارات کشورهای عضو اتحادیه نمی‌توانند با چنین اعلامیه‌ای مخالفت کنند.

۵- دفتر بین‌المللی در اسرع وقت، هرگونه اعلامیه صادره به موجب مفاد بند (۳) این ماده توسط اداره کشور دیگر را به اطلاع اداره کشور مبدأ خواهد رساند. طرف ذی‌نفع پس از اینکه از طریق اداره ملی خود از اعلامیه صادره توسط کشور دیگر مطلع شد، می‌تواند در آن کشور دیگر به کلیه طرق دادخواهی‌های قضائی و اداری که در دسترس اتباع آن کشور قرار دارد، متوسل شود.

۶- اگر اسمی به موجب اطلاعیه ثبت بین‌المللی در کشوری معین مورد حمایت قرار گرفته‌است مورد استفاده اشخاص ثالثی در آن کشور قبل از تاریخ چنین اطلاعیه‌ای باشد، اداره صلاحیتدار کشور مذکور حق دارد مهلتی حداکثر دوساله را به اشخاص ثالث مزبور برای متوقف کردن استفاده از این اسم اعطا کند، مشروط براینکه طی مدت سه ماه پس از انقضای مدت یکساله پیش‌بینی شده در بند «۳» فوق، دفتر بین‌المللی را از این امر آگاه سازد.

ماده ۶

اسمی که در یکی از کشورهای عضو اتحادیه ویژه به موجب تشریفات مقرر در ماده (۵) این موافقتنامه از حمایت برخوردار شده‌است نمی‌تواند در آن کشور مادامی که در کشور مبدأ به عنوان اسم مبدأ مورد حمایت قرار دارد، به عنوان اسم عام تلقی شود.

ماده ۷

۱- ثبت انجام شده در دفتر بین‌المللی طبق ماده (۵) این موافقتنامه، حمایت را برای کل دوره موضوع ماده فوق، بدون نیاز به تجدید، تضمین خواهد کرد.
۲- برای ثبت هر اسم مبدأ، هزینه واحدی پرداخت خواهد شد.

ماده ۸

اقدام حقوقی لازم برای تضمین حمایت از اسم مبدأ در هر یک از کشورهای عضو اتحادیه ویژه به موجب مقررات قوانین ملی می‌تواند در موارد زیر صورت گیرد:
۱- بنا به تقاضای اداره صلاحیتدار یا به درخواست دادستان.
۲- توسط هر شخص ذی‌نفع، اعم از حقیقی یا حقوقی و عمومی یا خصوصی.

ماده ۹

الف - اتحادیه ویژه دارای مجمعی مرکب از کشورهای تصویب‌کننده یا ملحق‌شونده به این سند خواهد بود.
ب - دولت هر کشور دارای یک نماینده خواهد بود که می‌تواند از یاری نمایندگان علی‌البدل، مشاورین و کارشناسان بهره‌مند شود.

ج - هزینه‌های هر هیأت نمایندگی به عهده دولتی خواهد بود که آن را منصوب کرده‌است.

۲ -

الف - مجمع به امور زیر خواهد پرداخت:

- (۱) - انجام کلیه امور راجع به حفظ و توسعه اتحادیه ویژه و اجرای این موافقتنامه
 - (۲) - دادن دستوراتی به دفتر بین‌المللی راجع به تدارک فراهمی‌های (کنفرانسهای) بازنگری، با توجه مقتضی به اظهارنظرهای آن دسته از کشورهای عضو اتحادیه ویژه که این سند را تصویب نکرده یا به آن ملحق نشده‌اند.
 - (۳) - اصلاح مقررات از جمله تعیین مبلغ هزینه موضوع بند (۲) ماده (۷) این موافقتنامه و سایر هزینه‌های مربوط به ثبت بین‌المللی.
 - (۴) - بررسی و تأیید گزارشها و فعالیتهای مدیرکل سازمان (که از این پس به عنوان «مدیرکل» خوانده می‌شود) راجع به اتحادیه ویژه و دادن تمامی دستورات لازم به وی درباره موضوعاتی که در محدوده صلاحیت اتحادیه ویژه هستند.
 - (۵) - تصمیم‌گیری در مورد برنامه و تصویب بودجه دوسالانه اتحادیه ویژه و تصویب صورتحسابهای نهایی آن.
 - (۶) - تصویب مقررات مالی اتحادیه ویژه
 - (۷) - تشکیل کار گروههای (کمیته‌های) کارشناسان و گروههای کاری که ممکن است برای نیل به اهداف اتحادیه ویژه لازم بنظر برسند.
 - (۸) - تعیین کشورهای غیرعضو اتحادیه ویژه و سازمانهای بین‌الدولی و غیردولتی بین‌المللی که به عنوان ناظر در جلسات آن پذیرفته می‌شوند.
 - (۹) - تصویب اصلاحات مواد (۹) تا (۱۲)
 - (۱۰) - اتخاذ هر اقدام مناسب دیگر به منظور پیشبرد اهداف اتحادیه ویژه.
 - (۱۱) - انجام وظایف دیگری که به موجب این موافقتنامه مقتضی باشد.
- ب - مجمع درخصوص موضوعاتی که مورد علاقه سایر اتحادیه‌های تحت مدیریت سازمان هستند نیز پس از استماع نظر مشورتی کارگروه (کمیته) هماهنگی سازمان، تصمیم‌گیری خواهد نمود.

۳ -

الف - هر کشور عضو مجمع، دارای یک رأی خواهد بود.

ب - حضور نصف کشورهای عضو مجمع، حد نصاب رسمیت جلسات خواهد بود.

ج - قطع نظر از مفاد جزء (ب) فوق، اگر در هر اجلاس، تعداد کشورهای حاضر کمتر از نصف ولی مساوی یا بیشتر از ثلث کشورهای عضو مجمع باشد، مجمع می‌تواند، به جز در مورد آئین کار خود، در سایر موارد تصمیم‌گیری کند. کلیه تصمیمات مزبور تنها در صورتی نافذ خواهند بود که شرایطی که از این پس مقرر

می‌شوند رعایت شده‌باشند. دفتر بین‌المللی تصمیمات مذکور را برای کشورهای عضو مجمع که نمایندگان آنها در جلسه حاضر نبوده‌اند، ارسال خواهد کرد واز آنها خواهدخواست که ظرف مدت سه ماه از تاریخ ارسال، رأی مثبت، منفی یا ممتنع خود را بطور کتبی اعلام کنند. اگر پس از انقضای مدت مزبور، تعداد کشورهایی که به طریق فوق رأی مثبت، منفی یا ممتنع خود را اعلام داشته‌اند به تعدادی برسند که برای دستیابی به حد نصاب در جلسه، کمبود وجود داشته‌است، تصمیمات مزبور نافذ خواهد شد، مشروط بر اینکه در همان زمان، اکثریت مورد نیاز کماکان با این تعداد حاصل باشد.

د - با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۲) این موافقتنامه، تصمیم‌گیری مجمع مستلزم دو سوم آرای داده شده، خواهد بود.

ه - آراء ممتنع به عنوان رأی محاسبه نخواهندشد.

و - یک نماینده تنها تحت نام یک کشور می‌تواند حاضر شده و رأی بدهد.

ز - کشورهای عضو اتحادیه ویژه که عضو مجمع نیستند به عنوان ناظر در جلسات مجمع پذیرفته خواهندشد. ۴-

الف - مجمع در دو سال تقویمی، یکبار به دعوت مدیرکل به عنوان اجلاس عادی تشکیل جلسه خواهدداد و در صورتی که شرایط استثنائی وجود نداشته‌باشد، تشکیل جلسه طی همان دوره و در همان محل مجمع عمومی سازمان خواهدبود.

ب - مجمع به درخواست یک چهارم کشورهای عضو مجمع، به دعوت مدیرکل، اجلاس فوق‌العاده تشکیل خواهدداد.

ج - دستور کار هر اجلاس توسط مدیرکل تهیه خواهدشد.

۵- مجمع آئین کار خود را تصویب خواهد کرد.

ماده ۱۰

۱-

الف - انجام ثبت بین‌المللی و تکالیف مرتبط با آن، همچنین کلیه سایر تکالیف اداری راجع به اتحادیه ویژه، به عهده دفتر بین‌المللی خواهدبود.

ب - دفتر بین‌المللی، بویژه جلسات را تدارک خواهد کرد و امور دبیرخانه مجمع و کار گروههای (کمیته‌های) کارشناسان و گروههای کاری را که ممکن است مجمع تشکیل داده‌باشد، به عهده خواهدگرفت.

ج - مدیرکل، بالاترین مقام اجرایی اتحادیه ویژه و نماینده آن خواهدبود.

۲- مدیرکل و هر مقام اداری که او تعیین می‌کند، بدون داشتن حق رأی، در تمام جلسات مجمع و کار

گروههای (کمیته‌های) کارشناسان یا گروههای کاری که ممکن است

مجمع تشکیل داده‌باشد شرکت خواهندکرد. مدیرکل یا مقام اداری که او تعیین می‌کند، به اعتبار سمت خود، دبیر نهادهای مزبور خواهد بود.

۳-

الف - دفتر بین‌المللی طبق دستورات مجمع، مقدمات برگزاری فراهمایی‌های (کنفرانسهای) بازنگری در مفاد موافقتنامه، به غیر از مواد (۹) تا (۱۲) این موافقتنامه را فراهم خواهد کرد.

ب - دفتر بین‌المللی می‌تواند درباره تدارک فراهمایی‌های (کنفرانسهای) بازنگری، با سازمانهای بین‌الدولی و سازمانهای غیردولتی بین‌المللی مشورت کند.

ج - مدیرکل و اشخاصی که از سوی وی تعیین می‌شوند، بدون داشتن حق رأی، در مباحثات فراهمایی‌های (کنفرانسهای) مزبور شرکت خواهند کرد.

۴- دفتر بین‌المللی سایر وظایف محوله را انجام خواهد داد.

ماده ۱۱

۱-

الف - اتحادیه ویژه دارای بودجه خواهد بود.

ب - بودجه اتحادیه ویژه شامل درآمدها و هزینه‌های خود اتحادیه ویژه، کمکهای آن به بودجه هزینه‌های مشترک اتحادیه‌ها و در صورت امکان، مبالغی خواهد بود که در اختیار بودجه فراهمایی (کنفرانس) سازمان گذاشته می‌شود.

ج - هزینه‌هایی که نه تنها منحصراً قابل تخصیص به اتحادیه ویژه، بلکه به یک یا چند اتحادیه دیگر تحت مدیریت سازمان مربوط نیستند به عنوان هزینه‌های مشترک اتحادیه‌ها در نظر گرفته خواهند شد. سهم اتحادیه ویژه در هزینه‌های مشترک مزبور به نسبت منافع اتحادیه ویژه در آنها خواهد بود.

۲- بودجه اتحادیه ویژه، با توجه مقتضی به لزوم هماهنگی با بودجه‌های سایر اتحادیه‌های تحت مدیریت سازمان تعیین خواهد شد.

۳- بودجه اتحادیه ویژه از منابع زیر تأمین مالی خواهد شد:

الف - هزینه‌های ثبت بین‌المللی که طبق بند (۲) ماده (۷) این موافقتنامه وصول می‌شوند و سایر هزینه‌های وصولی برای سایر خدماتی که دفتر بین‌المللی در ارتباط با اتحادیه ویژه ارائه می‌دهد.

ب - فروش یا حق‌الامتياز انتشارات دفتر بین‌المللی در ارتباط با اتحادیه ویژه.

ج - هدایا، ماترک و کمکهای مالی بلاعوض.

د - اجاره‌ها، هزینه‌های مالی و سایر درآمدهای متفرقه.

ه - سهمیه کشورهای عضو اتحادیه ویژه، مشروط بر اینکه و تا حدی که میزان دریافتیها از منابع مذکور در جزءهای (الف) تا (د) برای هزینه‌های اتحادیه ویژه کفایت نکند.

۴-

الف - مجمع به پیشنهاد مدیرکل، مبالغ هزینه‌های موضوع بند «۲» ماده (۷) این موافقتنامه را تعیین خواهد کرد.

ب - مبالغ هزینه‌های مزبور به نحوی تعیین خواهند شد که درآمدهای اتحادیه ویژه در شرایط عادی برای تأمین هزینه‌های دفتر بین‌المللی به منظور ادامه ارائه خدمات ثبت بین‌المللی، بدون نیاز به پرداخت سهمیه‌های موضوع جزء (ه) بند (۳) فوق، کافی باشد.

-۵

الف - هر کشور عضو اتحادیه ویژه از نظر تعیین سهمیه موضوع جزء (ه) بند (۳) فوق، به همان طبقه‌ای تعلق خواهد داشت که در اتحادیه پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در آن قرار دارد و سهمیه سالانه خود را بر مبنای همان تعداد واحدهایی که برای آن طبقه در آن اتحادیه تعیین شده است، پرداخت خواهد کرد.

ب - سهمیه سالانه هر کشور عضو اتحادیه ویژه، مبلغی نسبت به کل مقداری خواهد بود که قرار است همه کشورها بر حسب تعداد واحدهای خود نسبت به کل واحدهای همه کشورهای کمک‌کننده به بودجه اتحادیه ویژه کمک کنند.

ج - مجمع، تاریخ پرداخت سهمیه‌ها را تعیین خواهد کرد.

د - کشوری که در پرداخت مبلغ سهمیه‌های خود تأخیر دارد، چنانچه مبلغ بدهی معوقه آن معادل یا بیشتر از مبلغ سهمیه لازم‌التادیه‌ای باشد که در دو سال کامل گذشته به عهده آن بوده است، نمی‌تواند حق رأی خود را در هر یک از نهادهای اتحادیه ویژه اعمال کند. در هر حال هر نهاد اتحادیه چنانچه و مادامی که قانع‌شود تأخیر در پرداخت به خاطر شرایط استثنائی و غیرقابل اجتناب بوده است، می‌تواند به چنین کشوری اجازه دهد که همچنان در آن نهاد حق رأی خود را اعمال کند.

ه - اگر قبل از آغاز دور جدید مالی، بودجه به تصویب نرسد، میزان آن در حد بودجه سال قبل، به نحوی که در مقررات مالی مقرر شده، خواهد بود.

۶- با رعایت مفاد جزء (الف) بند (۴) این ماده، مبالغ هزینه‌ها و مخارج مقرر برای سایر خدماتی که دفتر بین‌المللی در ارتباط با اتحادیه ویژه ارائه می‌کند، توسط مدیرکل تعیین و به اطلاع مجمع خواهد رسید.

-۷

الف - اتحادیه ویژه دارای یک صندوق سرمایه در گردش خواهد بود که با پرداخت جداگانه هر کشور عضو اتحادیه ویژه ایجاد خواهد شد. اگر وجوه صندوق کافی نباشد، مجمع در مورد افزایش آن تصمیم خواهد گرفت.

ب - مبلغ پرداخت اولیه هر کشور به صندوق مزبور یا مشارکت آن کشور در افزایش مبلغ آن به نسبت سهم آن کشور به عنوان عضو اتحادیه پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در بودجه اتحادیه مزبور در سال تأسیس صندوق یا سال اتخاذ تصمیم برای افزایش وجوه آن خواهد بود.

ج - مجمع، نسبت و شرایط پرداخت را به پیشنهاد مدیرکل و پس از استماع نظر مشورتی کار گروه (کمیته) هماهنگی سازمان، تعیین خواهد کرد.

-۸

الف - در موافقتنامه تأسیس مقر منعقد با کشوری که مقر سازمان در قلمرو آن واقع است پیش‌بینی خواهد شد که هرگاه وجوه صندوق سرمایه در گردش کافی نباشد، کشور مزبور وجوهی را به عنوان وام پرداخت خواهد کرد.

مبلغ وام مزبور و شرایط در اختیار گذاشتن آن، منوط به توافقیهای جداگانه‌ای خواهد بود که حسب مورد بین کشور مزبور و سازمان انجام خواهد گرفت.

ب - کشور موضوع جزء (الف) و سازمان، هر یک از این حق برخوردار خواهند بود که تعهد برای اعطای وام را با صدور اطلاعیه‌ای کتبی فسخ کنند. فسخ، سه سال پس از پایان سالی که در آن اعلام فسخ صورت گرفته است، نافذ خواهد شد.

۹- یک یا چند کشور عضو اتحادیه ویژه یا حسابرسیان بیرون از اتحادیه، حسابرسی حسابها را به نحو مقرر در مقررات مالی انجام خواهند داد. افراد یادشده، با موافقت خویش توسط مجمع تعیین خواهند شد.

ماده ۱۲

۱- پیشنهادهای مربوط به اصلاح مواد (۹)، (۱۰) و (۱۱) و این ماده می‌تواند بوسیله هر کشور عضو مجمع یا مدیرکل طرح گردد. مدیرکل پیشنهادهای مزبور را حداقل شش ماه قبل از بررسی آنها در مجمع، برای کشورهای عضو مجمع ارسال خواهد کرد.

۲- اصلاحات مواد موضوع بند (۱) این ماده به تصویب مجمع خواهد رسید. این تصویب مستلزم سه چهارم آرای داده شده خواهد بود، مشروط بر اینکه هرگونه اصلاح ماده (۹) این موافقتنامه و این بند بر مبنای چهار پنجم آرای داده شده، باشد.

۳- هرگونه اصلاح مواد موضوع بند (۱) این ماده، یک ماه پس از اینکه مدیرکل، اطلاعیه‌های کتبی پذیرش آن را که طبق تشریفات قانون اساسی کشورهای مربوط صادر شده‌اند از سوی سه چهارم کشورهای عضو مجمع در زمان تصویب اصلاحیه دریافت کند، لازم‌الاجرا خواهد شد. هرگونه اصلاح مواد مزبور که به نحو مزبور مورد پذیرش قرار گیرد، برای کلیه کشورهای عضو مجمع در زمان لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه یا کشورهایی که پس از آن، عضو مجمع می‌شوند، الزام‌آور خواهد بود، مشروط بر اینکه هرگونه اصلاحی که تعهدات مالی کشورهای عضو اتحادیه ویژه را افزایش دهد، تنها برای کشورهایی الزام‌آور است که پذیرش چنین اصلاحیه‌ای را اطلاع داده باشند.

ماده ۱۳

۱- جزئیات اجرای این موافقتنامه در مقررات مربوط تعیین خواهد شد.

۲- این موافقتنامه می‌تواند در فراهمایی‌هایی (کنفرانسهایی) که میان نمایندگان کشورهای عضو اتحادیه ویژه برگزار می‌شود، مورد تجدید نظر قرار گیرد.

ماده ۱۴

۱- هر کشور عضو اتحادیه ویژه که این سند را امضاء کرده است می‌تواند آن را تصویب کند و در صورت عدم امضاء می‌تواند به آن ملحق شود.

الف - هر کشور غیرعضو اتحادیه ویژه که عضو کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی است می‌تواند به این سند ملحق و بدین وسیله عضو اتحادیه ویژه شود.

ب - اطلاعیه الحاق، به خودی خود، امتیازات مقررات فوق‌الذکر را در مورد اسامی مبدائی که در زمان الحاق مشمول ثبت بین‌المللی هستند، در قلمرو کشور ملحق شده تضمین خواهد کرد.

ج - در هر حال هر کشوری که به این موافقتنامه ملحق می‌شود می‌تواند ظرف مدت یکسال اعلام کند که مایل است در مورد اسامی مبدائی که قبلاً در دفتر بین‌المللی به ثبت رسیده‌اند، حق پیش‌بینی شده در بند (۳) ماده (۵) این موافقتنامه را اعمال کند.

۳- اسناد تصویب و الحاق به مدیرکل تودیع خواهند شد.

۴- مفاد ماده (۲۴) کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی، در مورد این موافقتنامه اعمال خواهد شد.
۵-

الف - این سند در مورد پنج کشور اولی که اسناد تصویب یا الحاق خود را تودیع کرده‌اند، سه ماه پس از تودیع پنجمین سند، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ب - این سند در مورد هر کشور دیگری، سه ماه پس از تاریخ اعلام تصویب یا الحاق به مدیرکل، لازم‌الاجرا خواهد شد، مگر اینکه در سند تصویب یا الحاق تاریخ مؤخری درج شده باشد. در مورد اخیر، این سند در ارتباط با آن کشور، در تاریخی که بدین ترتیب مشخص شده است، لازم‌الاجرا خواهد شد.

۶- تصویب یا الحاق خود به خود متضمن پذیرش تمامی شرایط و قبول کلیه مزایای این سند خواهد بود.

۷- پس از لازم‌الاجرا شدن این سند، هر کشوری تنها در پی تصویب این سند یا الحاق به آن می‌تواند به سند اولیه مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹) این موافقتنامه ملحق شود.

ماده ۱۵

۱- این موافقتنامه تا زمانی که حداقل پنج کشور عضو آن باشند، به قوت خود باقی خواهد ماند.

۲- هر کشوری می‌تواند با صدور اطلاعیه‌ای خطاب به مدیرکل، عضویت خود را در این سند لغو کند. این اقدام شامل لغو عضویت در سند اولیه مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹) این موافقتنامه نیز خواهد شد و فقط در مورد کشوری نافذ خواهد بود که اقدام مزبور را انجام می‌دهد. این موافقتنامه برای سایر کشورهای عضو اتحادیه ویژه کماکان به طور کامل مجری و معتبر خواهد بود.

۳- لغو عضویت، یکسال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط مدیرکل، نافذ خواهد شد.

۴- هیچ کشوری حق لغو عضویت پیش‌بینی شده در این ماده را پیش از انقضای پنج سال از تاریخی که کشور مزبور به عضویت اتحادیه ویژه در می‌آید، اعمال نخواهد کرد.

ماده ۱۶

الف - این سند، از لحاظ روابط میان کشورهای عضو اتحادیه ویژه که این سند را تصویب کرده یا به آن ملحق شده‌اند، جایگزین سند اولیه مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹) خواهد شد.

ب - با وجود این، هر کشور عضو اتحادیه ویژه که این سند را تصویب کرده یا به آن ملحق شده است، از لحاظ روابط خود با آن دسته از کشورهای عضو اتحادیه ویژه که این سند را تصویب نکرده یا به آن ملحق نشده‌اند، متعهد به سند اولیه مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹) خواهد بود.

۲- کشورهای غیرعضو اتحادیه ویژه که عضو این سند می‌گردند، آن را به درخواست اداره هر کشور عضو اتحادیه ویژه که عضو این سند نیست، در مورد ثبت‌های بین‌المللی اسامی مبدأ که در دفتر بین‌المللی انجام شده‌است اعمال خواهند کرد، مشروط بر اینکه ثبت‌های مزبور در ارتباط با آن کشورها، الزامات این سند را برآورده سازند. در مورد ثبت‌های بین‌المللی انجام شده در دفتر بین‌المللی به درخواست ادارات کشورهای مذکور غیرعضو اتحادیه ویژه که عضو این سند می‌شوند، چنین کشورهایی این امر را مورد شناسایی قرار می‌دهند که کشور سابق‌الذکر عضو اتحادیه ویژه، می‌تواند خواستار رعایت الزامات سند اولیه مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ (۱۳۳۷/۸/۹) شود.

ماده ۱۷

۱-

الف - این سند، در نسخه واحدی به زبان فرانسوی امضاء و نزد دولت سوئد تودیع خواهد شد.

ب - مدیرکل، متون رسمی را پس از مشاوره با دولت‌های ذی‌نفع، به زبان‌های دیگری که ممکن است مجمع تعیین کند، تهیه خواهد کرد.

۲- این سند تا تاریخ ۱۳ ژانویه ۱۹۶۸ (۱۳۴۷/۱۰/۲۳) در استکهلم برای امضاء مفتوح باقی خواهد ماند.

۳- مدیرکل دو نسخه از متن امضاء شده این سند را که دولت سوئد آنها را تصدیق کرده‌است برای دولت‌های تمام کشورهای عضو اتحادیه ویژه و در صورت درخواست، برای دولت هر کشور دیگری ارسال خواهد کرد.

۴- مدیرکل این سند را در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رساند.

۵- مدیرکل مراتب امضاء، تودیع اسناد تصویب یا الحاق، لازم‌الاجرا شدن هر یک از مقررات این سند، لغو عضویت و اعلامیه‌های صادره به موجب جزء (ج) بند (۲) و بند (۴) ماده (۱۴) این موافقتنامه را به اطلاع دولت‌های تمام کشورهای عضو اتحادیه ویژه خواهد رساند.

ماده ۱۸

۱- تا زمانی که اولین مدیرکل عهده‌دار این سمت شود، ارجاعات مندرج در این سند به دفتر بین‌المللی سازمان یا مدیرکل، به ترتیب به عنوان ارجاع به دفتر اتحادیه که توسط کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی تأسیس شده یا مدیر آن تلقی خواهد شد.

۲- کشورهای عضو اتحادیه ویژه که این سند را تصویب نکرده یا به آن ملحق نشده‌اند در صورت تمایل می‌توانند تا پنج سال پس از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون تأسیس سازمان، حقوق پیش‌بینی شده در مواد (۹) تا (۱۲) این

سند را به نحوی اعمال کنند که گویی ملتزم به مواد مزبور هستند. هر کشوری که مایل به اعمال حقوق مزبور باشد اطلاعیه‌ای کتبی را در این باره به مدیرکل ارائه خواهد داد. اطلاعیه مزبور از تاریخ وصول آن نافذ خواهد بود. کشورهای مزبور تا انقضای دوره مذکور، عضو مجمع تلقی خواهند شد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل هجده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و هفتم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۳/۱۲/۱۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.

غلامعلی حدادعادل - رئیس مجلس شورای اسلامی